

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 304060.
143322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америкі 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
750 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
Друківні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Земельний Банк Гіпотечний у Львові девізовим банком.

Завдання Дирекції Банку й Української
Республіканської Репрезентації надано Міністер-
ство Скорпо у Варшаві рескриптом а дня 9. ц. м.
Українському Банкові Гіпотечному у Львові нові
завдання управління згідно з новими девізовими
завданнями.
Звертаємо увагу, що в справах купівлі і про-

дажі чужих валют, заграничних чеків, переказів
та інших фінансових операцій із зовнішнім
слід звертатися до цього єдиного девізового
українського банку. Закордонні українські часо-
писи повинні повідомити про це своїх чи-
тачів.

Ліга Націй займеться

абісинською справою за місяць.

ЛІГА НАЦІЙ ЗАЙМЕТЬСЯ АБІСИНСЬКОЮ
СПРАВОЮ ЗА МІСЯЦЬ.

ЖЕНЕВА, 13. 5. ПАТ. На публичному засі-
данні Радя Лиги Націй президент мін. Іден від-
читав проект резолюції, устійкий по виміні
вигляду між членами Ради Союзу. Вона зву-
чить: „Рада Лиги, покликана розглянути італ-
абісинський спір, пригадує, що почавши від 3.
квітня 1935. р. Ліга прийняла рішення в цій
справі. Рада вважає, що необхідний деякий час,
щоб дозволити членам Ради розглянути поло-
ження, виникли внаслідок поважних кроків,
зроблених італ. урядом. Тому Рада рішає відно-
сити 15. червня наради в цій справі. Тимчасом
не треба змінити заряджень, виданих спільно
членами Лиги“.

По відчитанні резолюції забрав голос де-
путат Абісинії Вольте Маріам, який заявив, що
при Абісинії рішення боронити незалежності,
тому він просить Радю осудити італ. напад та
використуватися вповні 16. статтею пакту Лиги.
Аргентинський делегат заявив, що з огляду на
нове положення, годиться на резолюцію, але
якщо Аргентині застерігається щодо відложення
рішення. Представник Чиле не застерігається про
відложення справи на пізніше, але бажає,
щоб скасувати санкції, бо італ.-абісинська війна
викликала. Скасування санкцій може спричинити
до успішної й скорішої перемоги екон. кризи.
Тому, що резолюція висловлюється на адр-

жанням санкцій, здержується від голосування
над нею.

По промові представника Еквадору мін.
Іден стверджує, що Рада Лиги прийняла проект
резолюції з застереженнями, що їх зголосили.
Резолюція, прийнята Редою, має чисто процеду-
ральний і провізоричний характер. У червні Ра-
да мериторично розгляне справу й тим самим і
питання санкцій.

Візіт італ. делегації з Женеви не треба вва-
жати знаком, що Італія покидає Лигу Націй, а
тільки тактичним кроком італ. уряду.

НЕ ВИСТУПЛЕННЯ. ЛИШЕ ПРОТЕСТ.

ЛОНДОН, 13. 5. Райтер. Неурядові політ.
крути стверджують, що візіт бар. Альфойзі з Же-
неви не значить, щоб Італія виступила з Лиги На-
цій, є він лише остерогою, щоб Ліга покинула
протиталійську політику.

НЕГУС ВДОВОЛЕНИЙ.

ЄРУСАЛИМ, 13. 5. ПАТ. Негус заявив допи-
сувачеві агенції Аваза: „З приємністю стверджу-
ю, що Рада Лиги Націй не признала барона Ал-
фойзіза делегатом Абісинії. Члени Ради, як треба
було цього надіятися, не згодилися признати „де-
юре“ іншої влади Абісинії поза її правовим уря-
дом. Інакше — була б це спроба для порушен-
ня зобов'язань. Ми вихали, щоб припинити на-
саду та знищення публичного добра“.

Англія дальше визнає Абісинію.

ЛОНДОН, 13. 5. Райтер. У відповідь на за-
пит в палаті громад прем. Болдуін заявив, що
брит. уряд дальше уважає абісинського посла в
Лондоні уповноваженим представником дер-
жави.

ЛОНДОН, 13. 5. Райтер. Як стверджує заява

прем. Болдуїна в палаті громад, інструкції для
брит. посла в Адіс Абебі наказують йому зайняти
до італ. командування таке становище, яке пе-
редбачує міжнародне право до армії, що окупує
територію ворога.

Безпощадна боротьба проти комунізму в Південній Америці.

АСУНСІОН, 13. 5. ПАТ. Арештованих кому-
ністичних провідників депортували до Аргентини.
Начальний вожд парaguayських військ запо-
ня в „дова“ безпощадну боротьбу проти кому-
нізму.

БУЕНОС АЙРЕС, 13. 5. ПАТ. В провінції Чі-
ко арештували двох визначних провідників ко-
муністичної організації, що вела агітацію між
хліборобами. Рівночасно арештували та віддали
судові багато інших кому. агітаторів.

Новий еспанський уряд.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. Провідник республ.
Мартінес Барріо не прийняв місця створення
нового уряду; подібно поступив поміркований
політик Пріето. Шойно Сезарес Кірога при-
няв становище прем'єра та сформував новий
уряд.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. Новий еспанський уряд
сформувався після того, як дотеперішній
прем'єр Азагу вибраний президентом, має по-
дібно політ. філософію, як і дотеперішній, себ-
то відомого фронту; крім того входить до нього
такі самі представники каталонської лівни. Бе-

ручи під увагу, як трудно було урядові сформу-
ватися, слід припускати, що його існування бу-
де мало трітке. Під кінець червня положення мо-
же сильно ускладнитися, бо тоді соціалістичний
конгрес предложить урядові низку домагань.

СПАЛИЛИ ДВІ ЦЕРКВИ.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. В околиці Валенсії
хтось зранив одного лівого діяча. Це вистарчи-
ло, щоб лівниця організувала бурхливу демон-
страцію і спалила домівок монархістичної ор-
ганізації та дві церкви.

Діло здобудеш

Нарід збогатиш

Інтерес зробиш

Старість забезпечиш

Талан придбаєш

Європу зідеш

Радости життя знаєш

складаючи своїощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20,

Д-р Маркіян Дзерович

втіває

як щорічно до

П А В Н И Ц І

„Швайпарк Горішні“.

Сокальський — чи риський кордон?

Львів, 13. травня 1936.

Львівський „Дзвіник Польскі“ з 12. травня
п. р. надрукував постанову Ради Міністрів, що
звучить дослівно так: В ім'я найвищого добра
Річчосполитої та згідно з давньосвяною дум-
кою марш. Пілсудського Радя Міністрів поста-
новила скріпити чинну політику щодо култур-
ного й господарського розвитку східних зе-
мель.

Невідомо, який зміст увівають у цю поста-
нову при її виконанні. Хто слідкував за пресо-
вою дискусією в справі т. зв. нормалізації поль-
сько-українських взаємин, той пригадає собі,
що вся польська преса однодушно підчеркува-
ла необхідність не тільки зберегти, але і зміни-
ти польський стан посідання на т. зв. мішаних
територіях. Зате скріплення українського стану
посідання на цих землях польські політичні чин-
ники в більшості досі зважали вважали за небез-
печне для держави. Тому правдоподібно поста-
нова Ради Міністрів причиниться до культурно-
го та господарського піднесення головно поль-
ського елементу на східних землях. Маємо вже
першу заступку цього. Орган волинського вое-
відства „Волинь“ пише, що в найближчому
шкільному році створять 62 нові учительські
єдиниці в школах Волині для дітей польських
колоністів, так що всі їх діти у 100 відсотках
будуть учитися в чисто польській школі, і то
високо організованій.

Правда, в конституції маємо урочисту фор-
мулу, що держава є спільним добром усіх гро-
мадян. Але з тієї формули, досить оригінальної
покищо дуже радо витягають висновки лише
про рівність громадян в обов'язках і тисах на
річ держави. Зате в практиці нашого життя не
видно правдивої рівності в громадянських пра-
вах і користях від держави. Висупереч євнуція-
ціям польських міродаєних чинників, що істо-
ричний досвід вказував повну недоцільність де-
націоналізаційної політики, pro domo sua на-
чеб робиться виняток із цього правила. Особ-
ливо це бачимо у політиці супроти наших окра-
йних земель — Холмщини, Полісся та Волині.

На Холмщині й на Поліссі напр. діти україн-
ської народності мусять учитися лише в чисто
польській, навіть не утворюється шкіл. Та
кож і релігійно православні священники прину-
шені викладати тим дітям лише по польськи.
Передбачувати часописи в українській полі-
тиці фактично забороняють. Редакція „Діло“
недавно дістала листи з Полісся, в яких допи-
сувачі окривляють, що до них зправила не до-
хотять українські часописи („Діло“, „Свобода“).

„Неділя“, „Жіноча Доля“ і т. д.). Коли дехто з них зі своїми претензіями звернувся на пошту, там їм вияснили що пресу забирає адміністрація. Після того цих сміличків завізвали на поліційну станцію і там коротко їм заявили, що на Поліссі України не було, нема і не буде (безсмертний Вадучен!).

„Діло“ недавно помістило інший допис із Полісся, як то один наш селянин змушений був відкритись назви „українець“, бо на Поліссі можна називати себе лише „тутешнім“. Ще в одному дописі була мова про те, що один православний священник мусів покинути терен польського воевідства за те лише, що в приватних розмовах говорив зі селянами по українськи.

Мало що краще й на Волині. Як відомо, там не можуть існувати ніякі культурні чи господарські чисто українські установи, лише мішані, польсько-українські. Тому на Волині вже віддавна розвивали всі українські „Просвіти“, що дуже добре розвивались. Розвивали там навіть Церковний Комітет, що його створив був Луцький Церковний З'їзд у 1927 р., якого заведенням була боротьба за розмокскалення Православної Церкви. Довше існували на Волині й інші українські кооперативи, але новий кооперативний закон і їх відірвав від організаційного та фактичного зв'язку з РСУК у Львові та підпорядкував польському Ревізійному Союзові у Варшаві. Цей примусовий утратив у громадських, добровільних самоорганізаціях і трохи не перешкадає, щоб на Волині існували чисто польські національні організації і товариства. Вже нічого й говорити про те, що на Волині інституції державно-публічного характеру всі чисто польські. В народньому шкільництві бачимо ще й таке цікаве явище, що навіть утративішні школи ступнево переминують на чисто польські. А чейже волинські села чисто українські, просто без ніякої домішки польського елементу. Бо поляки на Волині живуть у містах, або творять окремі скупчені колонії, що повстали вже внаслідок післявоєнної колонізації. Немає що згадувати про те, що ні одна польська дитина не вчиться там навіть в утративішній школі, лише має заповнену для себе науку в чисто польській мові. А вже очевидно ні одна польська дитина не є поза школою, хоч у цьому ж часі щонайменше половина української дівчини, як стверджують самі польські часописи, до школи ходити не може.

Друга риса волинського режиму — це те, що ніяке загальноукраїнське статутне товариство в центральній у Львові (поза „Сільським Господарем“ — то й він лише в одному луцькому повіті) не може вести своїх агенд на Волині. Іншими словами: між Галичиною і Волиною існує даві, як і за Австрією, т. зв. сокальський кордон. Дарма, що цей правно-політичний дисонанс суперечний не тільки з конституцією, але й із окремими законами. Тому напр. хоч не існує ніяка формально-законна перешкода для того, щоб Товариство „Рідна Школа“ поширило свою діяльність на Волинь, то фактично це неможливе. Те саме є з „Лутом“, „Соколом-Батьком“, „Відродженням“ і т. д. Проби заснувати на Волині філії Товариства „Відродження“ не повелись, бо ця організація „загрожує публічному спокою і безпеці“. Недивно не міг повстати на Волині навіть відділ львівського Союзу Українських Купців, і то в самому Луцьку, де ще найбільша свобода в порівнянні з іншими містами й повітами Волині.

Що ще дивніше, волинський режим з його завоювання регіональної спільноти та з ідеєю сокальського кордону ще скріпився від часу проби т. зв. нормалізації польсько-українських взаємин, хоч повинно бути навпаки. Бо в основі цієї нормалізації мало лягти признание укра-

їнського народу, як повновартного й одноцілого національного організму, в державі. Не зачитало існуванням волинського експерименту, як його називають у Варшаві, і ствердження самими поляками того безспірного факту, що цей експеримент досі дав лиш яскраво негативні висліди годуючи у формі постійного зросту комунізму, а частинно й у збільшенні всього роду бешкетів.

Постанова Ради Міністрів, хоч дуже урочиста по своїй формі, але зовсім загальна. Ця постановка тільки тоді могла б бути корисна для українців, колиб вона викликала зміну теперішньої політики. Доки існуватиме теперішній політичний курс на Поліссі та волинський експеримент з його регіональним утративізмом, доки про ніяке культурне й господарське піднесення східних земель не може бути мови. Польська політика супроти українців має до вибору між двома кордонами: сокальським і риським. Якщо має існувати даві сокальський кордон, то треба бути приготавленими на те, що само собою начеб буде палати риський кордон. Колиж мав би мішко стояти риський кордон, то мусить упасти сокальський. Бо з комунізмом може боротись успішно тільки український військовий національний організм.

НАШЕ СЕЛО ЗБЛИЗЬКА.

VII. Якими засобами можна піднести його життєву ступінь.

На закінчення цілого циклу статей від нас. „Наше село зблизька“ хочу вказати на засоби, які, гадаю, можуть урятувати наше село з нужди та піднести його культурний і господарський рівень. Випаді у кожній статті, наслідуючи поодинокі сумні явища з життя нашого села, я водночас старався подати способи, якими можна було б усунути ті чи інші недоматанія, але для ясно зрозумілих тенденцій моїх статей буде краще зібрати ці всі заміти в одну кінцеву статтю.

Є дуже багато способів чи засобів, загально відомих, якими можна дивинути наше село до кращого, більше культурного життя, усунути господарську кризу, або хоч її згасити та взагалі надробити те все, чого нам бракує, щоб стати в цілій своїй масі повновартісним народом. Я подам найважливіші, які повинні отримати кожному, кому дорога наша майбутність, перед очима.

Тому, що українська нація складається з 80% з селян, треба подбати, щоб кожний селянин і селянка стали членами наших культурно-

освітніх, сільсько-господарських і кооперативних організацій, де є змога опільними силами себе не одного доброго навчити, собі помагати та працювати самостійно правити собою. Тут селянина виховується на адвокатівського члена нації, який буде вміти слухати свого проводу та в потрібі буде знати, як приказувати іншим.

Ми мусимо зачати від матеріальних засобів. Селянина треба навчити раціональної господарки, щоб він продукував у своєму господарстві лише ті артикули, на які є заповнення збуту, коротко, щоб господарка стала шоплатна. Бо сьогодні селянин працює у ведичній перевелі тільки на те, щоб заплатити податок і мати кусень сухого чорного хліба, а про кусок мяса чи якусь розривку нема вже й мови.

Всі продукти сільського господарства, як ялиця, молоко, збіжжя, вичок, овочі, ярику, мід і т. д. збувати тільки за посередництва наших кооператив, або наших приватних купців чи фабрик, вимагаючи добрих цін, бо лише в той спосіб під-

о. О. ПРИСТАЙ.

22

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Спершу я дивувався тим землякам, що заробивши кілька соток або тисячок доларів, виїжджали до рідного краю, але по якійсь часі, знову верталися до Америки. Чому? Вони відповідали, що до Америки їх щось тягне з такою силою, що йому годі опертися. Хто звик до американського добробуту, не міг обійтись без нього.

Один лемко, мій парохієць у Карнегі, покинув тяжку працю у фабриці, спакував свої речі й wraz з жінкою та п'ятьма дітьми виїхав до старого краю. Там застав повсюдну бідку. Її відчували особливо діти й жінка. В Америці мали вони завжди біленький хліб з пшеничної муки, мясо, тісточки, кекси, морозиво й інші ласощі. А на Лемківщині тяжко було тоді дістати чорного разового хліба! Про морозиво не було й мови, тільки мороз бушував їм по кишках. Діти стали в плач: „Навіщо, татуню, ви привезли нас до цього пекла? Та в нас, в Америці, наш пес мав стільки їжі, що й мяса не хотів, а ми тут згинемо з голоду!“ Жінка почала руки ламати, докинь не облагала мужа, щоб забрав їх з рідної нужди до Америки. Лемко бачив, що нема іншого виходу, і хоч витратив усі гроші, вернувся по році змарнілий і збідований до Америки. Свій поворот завдячував сумлінному, українському корабельному агенту, що порадив йому при від'їзді до Галичини взяти собі урядовий документ на поворот до Сполучених Держав.

Америка давала тим нашим людям, що дісталися до неї, знамениту нагоду поліпшити власне життя-буття і забезпечити добробут власних дітей. Кожний розумний чоловік, вирвавшись з кігтів нужди й опинившись у країні правдивого господарського гаразду, напевно не хотів би вертатися до старої бідки, голоду й різних недостатків. А проте багато було в нас нерозсудливих емігрантів, що під настроєм рішались покинути Америку й без плану вертались наваженим до повсюдної Галичини, де не заставляли того, чого сподівались. Тому вже в короткім часі були найбідніше знову поїхали до Америки, але більшість мала заперту дорогу, не подбавши за відповідні документи на поворот.

На жаль, небагато було в нас таких тверезих, працьовитих і підприємливих одиниць, як Капітула, Шквір, Поступак, Баволяк та тузину інших у Мек Аду, Шамокіні, Шенандо, Скрентоні, Ансоні, Пертамбої, Пітсбургу, Карнегі і т. д., що зуміли використати широкі можливості американського життя і добробили гарних мастків, забезпечивши волю

для своїх нащадків. Легкодушність, пиятика, лінивість та інші хиби знівечили багато наших людей в Америці.

Америка була, є і напевно довгі ще часи буде країною „бізнесу“. Вона нагадувала велику гру на біржі. Якщо інтерес ішов добре, то було повно роботи по фабриках, по копальнях, на хліборобських фермах і в торговельних підприємствах; робітник приносив до хати двічі на місяць великі гроші. Коли фабрики мали багато замовлень за кордону, мусили працювати удень і вночі. Хто міг працювати понад час, то за це діставав окрему нагороду, що рівнялася 50% його плати. Американський промисл вигадав як годинник, де одно колісцє своїми зубцями хапає за друге і підтримує цілий механізм у русі. Люди падали тоді під тягарем праці, але ті, що хотіли заробити. Хто лінувався до роботи, такому ніколи не було спино.

Підчас світової війни 1914—1918 р. збільшився поспіх праці. Америку заливала повільно негаличних замовлень і повільно золота. Фабрики гуділи безупинно; там працювали три зміни („шихти“) на добу. Робітникам платили тоді за годину півтора, два або й навіть три долари. Бувало мій парохієць, звичайний робітник, приносив за дві зміни (значить за 16 годин праці) 40—50 доларів. Ось так сиракузький парохієць Михайло Н. заробив підчас війни 10.000 доларів і в скорому часі зробився паном на цілу губу. Був брак робітників, бо чимало пішло на війну, а замовлень і праці було чимраз більше. Тому фабриканти підганяли своїх робітників золотим батіжком доларів, сплямнених людською кров'ю на європейських бойовищах.

В кожному разі війна надзвичайно причинилася до піднесення і так уже високого рівня американського добробуту. Збагачувались не тільки фабриканти, доставці воєнного матеріалу й міжнародні торговці, але й звичайні робітники хутко дороблялись поважних мастків. Та багато з них дуже легкодушно марнувало запроцьований гріш. Горілка, пиво й вино лилося цілими потоками, надкурених цигар викидали на землю, щоб „показувати зі себе пана“. Готових одягів не купували, бо вони дешеві і носять їх лише грінгорни, що не розуміються на американським спорті... Правдиві американці замовляють собі одяг до міри у крамці!

Мені було соромно за придуркуваті панськості наших земляків. Однак не міг я звернути їм уваги, щоб не розтрачували грошей. В Америці було небезпечно українському священникові моралізувати своїх парохіян, бо вони страшно ображувалися. Дурнота ходить звичайно у парі з фальшивою амбіцією. Ображений парохієць міг збунтувати цілу парохію проти священника і завести в ній диявольський танець. Багато наших людей думало, що їм тут можна пити до безтями, лаятися з усіма і працювати або відпочивати, скільки кому захочеться, бо у „фрі контрі“ (вільній країні) ніхто не мав ніякої „лічого до розказу“. Так на івно дивились на новий світ наші непросвічені люди, що на свій спосіб розуміли свободу і не вміли використати її благодатей. (Далі буде.)

комітети. Партія наказала перевести особисту розмову в кожному комунист, але практично виявила, що це звичайна формальність. Тому центральний комітет законів, що незабаром передав нову контролі діяльності районних комітетів у спеціальних формах.

Вже завтра, в п'ятницю 15. травня 1936 року нова прем'єра Варшавського Цирюлика --- сензаційна „Вічна ондуляція“

16-ть цілком нових образів актуальної ревії.
Міра Зімінська — Лена Желіковська — Софія
Терне — Фр. Яроші — Т. Ольша — М. Рентген.

НЕМА БУДИНКІВ ДЛЯ СУДУ.

Міридом легковажності Московію потреб су-
дівництва на Східній Україні є відсутність бу-
дівель для судів. Лише час до часу Москва при-
силає деякі грошові суми, які йдуть на ремонт бу-
дівель. Такі сенсаційним винятком було ула-
дження конкурсу в 1935 р. ім. червоного сатрапа
України Постишева з нагородами для прокура-
тур, які найкраще працюють. Першу нагороду
— прапор наркомпосту, сумах і 1800 рублів,
одобула прокуратура в Черкасах, якої керман-
чем був Куник, звичайний робітник, ще до неда-
вня складач, абсолютний одиричний правничий
школи. Нагороду дістав Куник тому, що відре-
монтував судовий будинок, за 7 місяців в часі
конкурсу розглянув з товаришами 500 скарг і 150
постаток з часописів та вислухав 1500 осіб. Ней-
комісний є той факт, що згаданий Куник ви-
дає орган прокуратури в Черкасах, місячник у
чакладі 1.200 примірників. Вислід праці Куника
переводили робітники цукроварні і тому не ли-
во, що Куник дістав нагороду.

Цю страшну дійсність автори статей оригі-
нально вияснюють. І так збільшений налив
скарг до прокуратури автор вияснює зростом
почуття особистої гідності громадян, які доте-
пер реагували незначно на порушення права і не
звертали ніякої уваги. Але і тепер ті громадяни
які вже звертають більшу увагу, небагато кори-
стають, бо хід їхніх скарг і вислід залишають ба-
гато до побажання. Справді речинці, в яких суд
має скінчити слідство і розглянути скарги, є „у-
дарні“ (до 10 днів), але в тому часі викінчують
50 відс. слідств. Щож торкається скарг, то навіть
відзначений прок. Куник в 10-денному речинці
розглянув лише 70 відс. Рекорд у цій ділянці одо-
була прокуратура браславського району Пяті-
на, яка дістала спеціальну подяку прокуратури
республіки.

СМІШНО НИЗЬКІ АЛІМЕНТИ.

Болячою більшовицьких судів є цивільні
справи, головні справи за аліменти. І так до од-
ного суду київського району вплинуло в 1935 р.
аж 500 справ за аліменти; 200 з них розглянув
суд у речинці від 5 днів до 1 місяця. Слід під-
креслити, що цивільний більшовицький закон
доручає судові видати наказ, щоб пізаний да-
вав удержання матері і дитині аж до видання
присуду, але більшовицькі суди обходять ці
постанови і признають смішно низькі аліменти
— нпр. 10 рублів місячно (1 зол.). Таким невід-
ним чоловіком виявився якийсь Коперник, кер-
манич виховно-поправного заведення.

ПЛУТАНИНА КАРНИХ СПРАВ З ЦИВІЛЬНИМИ.

Правда, більшість карних справ у СССР на-
ш погляд є цивільними справами. Зате цивіль-
ні справи розглядають там як карні. І так одні-
державна фабрика гузиків згідно з замовлен-
ням вислала гузиків на суму 20.000 рублів. По
дорозі 972 гузики зникли. Здавалось би,
що це наскрізь цивільна справа і фабрика по-
винна заплатити відшкодування. Тимчасом
прокуратор притягнув до карної відповідаль-
ности 2-ох службовиків фабрики, які пакували гу-
зики, закладаючи їм недбалість з ст. 111 боль-
шевницького к. з. (службова провиня), за яку
грозили висока кара.

Назавгал цивільні справи судять в СССР гір-
ше, ніж карні. Судді виправдуються великим
навалом справ, мовляв приходиться їм розгля-
нути понад 2.000 справ, з чого 1/4 частини цих
справ вартості до 100 рублів. До того справи
попадають недбало, дуже часто акти однієї
справи вкладають до актів іншої справи і тоді
вони мандрують від одного суду до другого, аж
доки випадково не відкриють помилки та не
відшлють такої загубленої справи до суду І
інстанції. В багатьох випадках більшовицькі
суді відкладають справи до актів, з причини
невеличкої вартості, або справ надто дрібних. З
цієї постанови найкраще користує більшовиць-
кий найвищий суд. Майже 30 проц. справ відкла-
дають тому, що судді недбало і дче підготви-
лися до справи.

Багато клопоту мають більшовицькі прав-
ники з тим, що не дуже добре орієнтуються в
межах карного і цивільного закону. І так в од-
нім районі на Україні послася корова селянина
на полі колективу. Корова зняла, опісля відда-
ли господареві, але силоміць стягнули від се-
лянина 250 зол. відшкодування, камізелку і ко-
жух. Прокуратор не хотів розглядати цієї спра-
ви і порадив покривджені селяниніві звер-
нутися до цивільного суду.

ТЯЖКІ КАРИ НА ЗАЛЮБЛЕНИХ.

Одноточно в цьому самому районі виринула
карна справа, що 20-літній учитель написав па-
лого листа до учениці VIII кл., менше більше
теж в тому віці. Лист з прихильною відповіддю
учениці викрали з доручення партії і на внесок
міського партійного комітету суддя засудив
учителя на 2 роки в'язниці. Щодня інтервенція
начальника прокуратури республіки врятувала
нешчасного залюбленого учителя.

Одним словом більшовицьке судівництво є
глухом над справедливостю.

Подяка.

Одним почувуюся до обов'язку зложити подяку Товари-
ству взаємних забезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у
Львові за скорі й без зайвих труднощів виключення по-
вної забезпеченої суми по моєму мужеві ба. п. Івану Ма-
лашків, см. управ. школи в Коломиї.

Скорі й акуратно виключення забезпеченої суми уло-
ажное мене поручити це одному українському Товари-
ству забезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові вза-
ширним колам української суспільности.

2116

Олена Малашукіна.

КОМУНІСТИ СЯГАЮТЬ ПО ВЛАДУ НАД ФРАНЦІЄЮ.

ПАРИЖ, 13. 5. ПАТ. Внесок французької ко-
муністичної партії створити на просторі цілого
краю сітку місцевих комітетів людського фронту
викликав велике затрівоження в кругах пра-
виці, що бояться натиску цих організацій на
новий уряд. „Парі-Міді“ пише, що цим робом
поставили би на ділі два уряди: один офіційний,
залежний від парламенту, при кермі якого сто-
яв би Блюм, та другий фактичний уряд, що
опирався би на цих місцевих комітетах, яких
душею була би комуністична партія. Часопис
порівнює проект створити місцеві комітети до
московських „совітів“ і пригадує, що один з
провідників лівого крила соц. партії, заповів пе-
ред кількома днями в „Ле Поппулер“ створення
окремого комітету, завданням якого було би
провід і координація праці лівих партій.

ЛЬОКАРНЕНСЬКА СПРАВА.

ЖЕНЕВА, 13. 5. ПАТ. Представники льокари.
держав зібралися у Женеві і ствердили у пресо-
вому комунікаті, що британський уряд не вико-
нав свого завдання дотично вияснення деяких
точок з німецького меморіалу та рішили навіза-
ти контакт, як лише прийде ним. відповідь.

КІНЕЦЬ ГРЕЦЬКОГО СТРАЙКУ.

АТЕНИ, 13. 5. ПАТ. Інтервенція уряду дове-
ла до порозуміння між працевлашними і робітни-
ками та до ліквідації страйку.

МОНСТР-ПРОЦЕС В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 13. 5. ПАТ. Інформ. Бюро подає.
Суд покарав в'язницею від 6-ох місяців до 8-ох
років 71 обвинувачених за державну зраду.

АВСТРИЙСЬКІ МАНЕВРИ.

ВІДЕНЬ, 13. 5. ПАТ. У підданій Каринтії та
в східному Тиролі відбулися великі протязетун-
ські маневри; крім війська та відділів військо-
вої підготовки брали участь також цивільне насе-
лення.

18. ДЗЕРКАЛО

у фабриці М. БИК
зд. Ягальонська ч. 24

Шліфоване 50 x 100 см. Тел. 252-34.

„Оборона Києва“ в Букарешті.

Букарешт, травень 1936.

Більшовицьке посольство в Букарешті за-
просило членів уряду та „Дво Прихильників Ра-
дянського Союзу“ загостити на виставу пропаган-
дової більшовицької фільми „Оборона Києва“.
Тому, що для „фашистів“ та „буржуїв“ вступ
був зазначений брив вхід були не тільки аген-
ти сигуранції, але й місцеві червоні „виорядники“,
повідомлює аж тепер кілька подробиць з цієї
„інформативної вистави“.

Один редактор органу опозиційної націонал-
демократичної партії, що дістав запрошення на
виставу, переповів мені деякі подробиці із цієї
фільми. Передовсім враило його технічне вико-
нання, — казав він про „високий ступінь філь-
мової техніки“ в СССР. Окрім гарної природи
Київщини, кількох показових сільських осель
„інформативна“ фільма висвітлює сірі ради
„півонів“ із семітським обличчям.

Сама „Оборона Києва“ не являлася такою
грайливою, як її представляли інострівані денники
„Журналь до Москву“ та „Ізвестія“. Безумовні
ряди тяжких, що сунулися на горбах Київщини
і хмари падаків, що поволі спадали на наді во-
рожкої армії „із заходу“ — це були однієї сен-
сацій „пропагандистської фільми“.

Ось інший погляд: „У порівнянні до подіб-
них західних військових маневрів були останні
маневри „на Київщині“ тільки звичайними вра-
вами аматоризованих частин“. Тим ширше вищий
резоновий ставиння, що перебував школу та

війну у Франції, а тепер в військовим дорадником
одної румунської правої політичної партії.

„Чи ті танкові дивізії такі рухливі і підчас
осіннього болота степового чорнозему? — ось для
мене загадкове питання.“

А ті повільні металели (падаки), що мають
заняти збігали — це передовсім вигідна ціля для
скорострільного обстрілу.

Я сподівався чогось більшого, як було змові-
джено в запроханні — закінчив свої річезі за-
мітан розчарований глядач.

Коли майже вся букарештська преса про-
мовчала військовий фільмові чудеса нового „ми-
ролюбного сусіда“ — то діві деяки й тижневи-
ки якось забули на свої протівівські та про-
тифашистівські настрої і помістили самі похвали
для „славної мирової червоної армії“.

Не мавуть асохотило більшовицьке посоль-
ство і воно подбало за інші „інформативні філь-
ми для широких мас“, замовивши для їх висвіт-
лення салю одного класу на головній вулиці „Ка-
лея Вікторії“. Чи румунський уряд піде й цим
разом на уступки в користь більшовицької про-
паганди — не звіти. Мавуть здержати його від
цього виследи комуністичних пропресів та обжа-
влення комунізму під покровом т. зв. „народного
фронту“.

На всякий спосіб легальні агенти Літвінова
у краю запрошували, як військова потуга на
фільми, чи „дегитетські технічні оселги“, висвіт-
люючи в нм. пресі.

—ко.

Останній акт.

АДІС АБЕБА, 13. 5. Авас. Мирш. Бадолію при-
лив сьогодні в будинку італійського посольства
в характері вчкоролів представників закорд
преси. Мусоліні — заявив маршал — проголо-
сив кінець війни. Завтра почнеться останній акт
Мир, що має забезпечити добробут абіс. народу,
тепер зачнеться. Ще тільки спори між племена-
ми населення заподіють нам деякі клопоти, але
час і добра воля дозволять нам їх зліквідувати.

ТРІОМФ ФАШИСТІВСЬКОЇ ІДЕЇ НАД ДЕМО- КРАТИЧНОЮ ОБЛУДОЮ.

ВІДЕНЬ, 13. 5. ПАТ. Віцеканцлер кн. Штарем-
берг вислав до Мусоліні телеграму з привітани-
ями з нагоди підбою Абіссинії, у якому добачує
„тріумф фашистівської ідеї над демократичною
облудою“; закінчив її словом: „нехай живе фа-
шистська ідея у асьомо світі“. Того рода фаши-
стська маніфестація звернула увагу тому, що
саме тепер дійшло до деякого загострення між
демократичним крилом уряду канцлера Шушні-
га та фашистівським кн. Штаремберга.

ІТАЛІЯ ПОВІДОМЛЯЄ.

РИМ, 13. 5. ПАТ. Італ. дипломатичні пред-
ставники дістали приказ повідомити всі уряди
про ексекцію Абіссинії та прийняття цісарського ти-
тулу італ. королем.

Тільки освітою, культурою і вихованням здо-
будемо кращу долю. Не жалуємо датків на
скоплення освітніх амагань.

Комунікат Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові.

Від кількох літ Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові було змушене замикати свої діяльність на підставі своїх адміністративних коштів до пайдалових границь. Причому цього несподіваного стану була першочерговою причиною тих будинків, які підлягають примусовому обезпеченню від вогню. Бо хоч кожного року здійснюється скільки тих обезпечень, пересічний же дохід поліс річно, однак в причини безнадійних обсягів оціночних вартостей. Поважне рішення Убебезпечення Взаємних (ПЗУВ), де ішло за законом, мусів виступити такою „Дністер“, сума премій кожного року не збільшувалася пропорційно до приростом обезпечень, а збільшувалася на тій самій висоті, але мавши, зменшувалася. У відношенні до передованих часів конкуренції ПЗУВ премія за ті обезпечення становила 0,66%, а в такому низькому проценті приватне Товариство не може розвиватися, тим більше, що мусить платити ще агентівну проміну, якої не платить ПЗУВ, та не побирає від своїх проволонти в евакуаційних коштів, які йому надходять приходу ПЗУВ. Висока премія, яку того року обезпечення об'єднано до такої міри, що кожен новопридане обезпечення, при зростаючій шкідливості і нерисичних адміністративних витратах, побиляло втрату „Дністер“. Проведення знову спроби Т-ва підвищити в дуже малій мірі премію стрінулася з найбільшим спротивом членів.

З уваги на те Т-во старалося в останніх двох роках зменшити ведення цих нерентабельних обезпечень, а зате збільшити скільки тих добровільних обезпечень, при яких є нормальна премія і які можуть заповнити Т-ву правильний розвій. Інакше заходив заходом і стараннями Української Парламентарної Репрезентації в цій справі, а також „Дністер“ здержати ці обезпечення в тій формі, що не тільки ті будинки, які були здержані обезпечені на 1/3 частину в „Дністрі“, але також і всі інші будинки з трьох східноукраїнських воєводств будуть обезпечені в „Дністрі“ у формі реансурсції. Це уможливило „Дністер“ зменшити значно адміністративні кошти і через те уникнути в салюдних роках безнадійних витрат.

Всі інші ж, до добровільних обезпечень від вогню — це є обезпечення будинків, які не підлягають примусовому обезпеченню від вогню, як перелічені будинки в будові № до їх виключення й уживання, фабрики і фабричні будинки, більші майна водні, турбінові і машинні, цегельні, будинки промислові до часового вжитку, будинки, в яких містяться театральна зала (кіно), якщо дотична зала займає бодай половину будинку (напр. салі читальні), а даліше всякого роду рухомості, як: хатня обстановка, господарське приладдя, уладження церков, каплиці і бор, товари в крамничих і складах, живий інвентар, збірка і папу, приймає Товариство „Дністер“

додатково до безпосереднього обезпечення від вогню, як також переводить під найкориснішими умовами обезпечення від крадіжки з аломом всякого роду рухомості.

Поданою повніше до відома, маємо повну надію, що всі дотепершні членів „Дністра“ здержать даліше своє членство в одному українському обезпеченевому Товаристві, обезпечуючи безпосередньо поголовно в „Дністрі“ чи то свої будинки, що не підлягають примусові обезпечення, чи то всякого роду рухомості як від вогню, так і від крадіжки з аломом.

Вкінці зазначаємо, що справа вище представленої реорганізації Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“ не має ніякого відношення до Кооперативного Банку „Дністер“, як окремої самостійної установи, що з року на рік розвивається якнайкраще і замикає свої річні рахунки постійно поміжною надлишкою (в останньому 1935. році сумою зол. 26.056.17 чистого зиску).

ЗА НАДІРНУ РАДУ:

Остан Луцький в. р., Д-р Кость Левицький в. р.

ЗА ДИРЕКЦІЮ:

Волод. Децикевич в. р., Ярослав Колтунчик в. р.

Непевна доля посла Певного.

Як повідомля польська преса, посол Польської Репрезентації в Україні та голова ВУО, розпочав двомісячну відпустку. Посла Певного заступив у всіх справах посол Сергій Тимошенко. У Львові в цій у Луцьку говорять, що посол Пев-

ний не вернеться на своє становище та що незабаром має наступати цілковита переорганізація провуду ВУО. Редактором тижневика „Українська Нива“, що виходить у Луцьку, має стати посол Скрипник.

Сибір переповнений засланнями.

„Соціалістичний Вестник“ з 10. травня ц. р. помістив довшу статтю з довгим списком партійних товаришів, які є на засланнях. І так герой з аломом процесу проти мешканців Суханов є в концентраційному таборі у Верхньо-Уральську, а інші заслання його бойкотують за його ролю в процесі. Суханов склав свою заяву на письмі, що вкладаючи процес „Іноц“ знавало ГПУ, визнаючи докладно ролю поодиноким підсудним і приобачало, що суд увільнить підсудних. Однак цей об'єднання не додержало. Суханов зникнув з табору. Концентраційні табори в західній Сибі-

рі та Уралі переповнені „ленінградцями“, себто тими десятками тисяч ленінградських громадян, яких до обшесті Кірова вислали цілу весну на схід. В таборах в тих тисячі вольонтих службовиків східно-катейської залізничі, які після продажу залізничі Японії, далися намовити до повороту до СССР, де вони не могли погодитися з новими умовами життя і тому їх як білогордіців позамікали в таборах. Десятки і сотні тисяч комуністів згадують усі місця на засланнях, де їх вислають як „партійне сміття“.

Большевицькі лікарі бояться їхати на село.

Прада з 9. травня ц. р. помістила спеціальну статтю большевицького фелетоніста Агравського про сільських лікарів. Большевицький уряд вимагає від кожного „абсолютно вичерпаної“ щоб працював 5 років в одному районі і тільки чимом сплатив „дог“ державі. Однак не хочуть більшевицькі лікарі за ніяку ціну поїхати на село. Тому в Чернігівській області

є необсяданих коло 40 віде. лікарських станцій. Ця відеа лікарів на Совітській Україні викликає тривогу в урядових колах. „Прада“ пише, що раніше лікарі, вислані з центру на провінцію, „зникають по дорозі“, бо приймають якусьбудь посаду, щоб не опинити невдачній праці на селі.

Сильна пропаганда комуністів на Далекому Сході.

ПАРИЖ, 13. 5. КАП. „Матен“ у довшій статті обговорює комуністичні впливи й агітацію, яку ведуть висланці Москви в Азії та на Далекому Сході. де положення стається щораз погіршувати.

Головно в Китаї, де в страшна анархія і хаос, куди СССР продістався до широким суспільним мас. Нова режим, що вважається демократичним режимом, а в дійсності є радше феодальним, не поцінувши долі бідного населення, назавжди пречинився значно до збільшення загальної бідності. Це дуже зручно використав СССР, який став організувати недовольних і збунтованих спеціаль в невеликій партії, опираючись на широкі

краще адисципліновані відділи. Московські агенти за розмірно короткий час зуміли залучити всі ті пороскидані по Китаї нація розбитами ватаги та вкінці створили з них дуже добре зорганізовану армію, який проводять старшини, виховані у бордінських або московських військових академіях.

Та не лише до Китаї продістався комуністичні впливи. Дактись вони останніми часами відчували також в Індії. Тут справа трохи трудніша, бо тут панують порядки Вел. Британії, яка має своє колоніальне військо та велику морину. В Індії московські агенти ведуть інтенсивну білий нахальний спробу, а першочергово викопи-

стовують нужду, в якій живе величезна більшість того 360-мільйонного народу.

Червона агітація продістався теж до інших азійських країн, до Вірмі, Сіаму, Індонезії, до пропагатори московських доктрин обіцяють волю та всілякі права азіатським музуланам, включно з раєм магомеда на землі. Навіть Японія починає відчувати наслідки московської агітації. Одне в тій країні, якої парі над усе цінить патріотизм і прихильності до традицій, виступи комуністичну, адалється, невелика.

УСЬОГО ПОТРОХИ

ВЕЛИКИЙ ІНДЕЦЬ.

В Індії почали святкувати 75-ліття одного з найславніших своїх людей, Рабіндранат Тагора, що є одночасно поетом, драматургом, повістярем та суспільним діячем. В Європі почали про нього вперше у 1912 р. Від того часу почав він перекладати деякі свої твори на англійську мову, та відразу звернув на себе увагу. Його перший перекладний твір „Гітанджалі“ (Пісні в дарунок) досі ще перекладають та читають у різних мовах. Після війни дістав він нагороду Нобеля і приїхавши до Європи виступав у різних столицях з викладами. Популярність його в той час була дуже велика. В Індії Тагор заснував школу, що мала за завдання поєднати педагогічні різні методи виконання з західно-європейськими. Пробував Тагор виступити теж як суспільний реформатор, але його спроба співробітництва з Ганді не дала наслідків. Вони переговорювали довго і листувались, але не дійшли до порозуміння і Тагор зрікся політичної діяльності в користь літератури. За 50 літ своєї літер. праці написав він з яких півтора тисячі поем, чимало повістей і драм. З цього всього, а оригіналу з бенгальської мови перекладали на різні європейські мови, тільки кілька томів.

„МІСС ТЕЛЕВІЗІЯ“.

Бритійська радіостанція вибрала зпоміж великої кількості своїх кандидатів півночку, що буде подавати до відома публіки кожному нову телевізійну програму і представляти публіці артистів. Досі в радіо вибирали на спікерів особи з дуже приємним голосом і з талантом імпровізувати промову. Тепер при телевізійних апаратах спікери та спікерки мусять бути ще дуже вродливі. Англійська „Місс Телевізія“ — красуня з чудовим тембром голосу. Ія не злізла зникати публіці свого прізвиська він відповідала на тисячі листів, які діставалися від захоплених глядачів. Хіба, що зробить це за ціну втрати посади.

КАР'ЄРА ПРАДІДА ФАРУКА I.

Мало хто знає, що новий єгипетський король Фарук I. має в собі французьку кров, з м'ясою шовкія Лівону. Він правник у безпосередній ліній, ліохажкого громадянина Жозефа Сефа, що мав лікаве життя. Той Сеф уродився у 1788 р. на баржі, що прах морем білизну. Мама його була прачкою, батько — невідомий моряк. Коли Жозеф скінчив 12 літ, утік він з баржі на справний корабель, що їхав в Тульону на Тихий Океан. Як морський артилерист був він ранений під Трафальгаром, дістався до італійської армії, брав участь у походах Наполеона і дослужився капітанського ступня.

Розмова з Наполеоном.

У споминах з той доби зберілася така сцена. Наполеон мав відзначити Сефа ордером „Почесної Легії“ після битви під Бауцен, де його ранили і поклавши його до себе.

— Отже це ви, той славний палівода та артилерист? — спитав його імператор.

— Коли Ваша Імператорська Величність по-

хликали мене сюди тільки для того, щоб це мені сказати то не варт було — відповісти їм.

Наполеон не образився, всміхнувся і прихильно шипнула Сера за лице.

Володар Єгипту.

Після Ватерлоо, коли Наполеон перестав бути імператором, Сев поселився в Парижі і він читав волю, що не лише що зробити з часом і своєю енергією. Йому стало нудно і він знемігувався до Італії, де займався торгівлею, пізніше до Єгипту. Єгипетським володарем був тоді Махмет Алі. Сев вступив до нього на службу, став першим інструктором, зеднав собі його прихильність, дістав титул бей, прийняв могомеданство і згодом став... Соліман-пашею.

Соліман-паша.

Той Соліман-паша у 1824 р. як полководець єгипетської армії помагав султанові у війні проти греків. У 1839 р. тою самою армією розбив турецьке військо під Неаполем, проти Мольткого, що згодом став шефом пруського генерального штабу. Сина Лівонської прачки був згодом іще губернатором Триполітанії, здушив повстання в Єгипті та Палестині, приїжджав у Париж, де король Людовик-Філіпп приймав його як рівного та помер в Єгипті у 1845 р. У Каїрі стоїть досі його пам'ятник. Мав він єдиного сина Шеріфа-пашу; дочка Шеріфа вийшла за великого достойника Сабрі-пашу. З того подружжя зродилась дочка, з якою згодом оженився король Фуад. Вона — мати теперішнього короля Фарука I. Так виглядає генеалогічне дерево не одної великої людини.

КРИВАВІ БІЙКИ РОБІТНИКІВ З ПОЛІЦІЄЮ У ФРАНЦІЇ.

ЛІОН, 13. 5. ПАТ. Нині рано у Вії Ірван дійшло до сутички між страйкарями і мушкетерською гвардією. Робітники фабрики штучного шоку у Во ель Велів застрайкували домагачись підвишки платні. Нині рано жінки і діти намагались перешкодити робітникам, які не страйкують, не допускаючи їх до праці. Жінки страйківців положились на вулиці перед самоходами, які везли робітників до праці. Поліція з підмогою гвардійців намагалась усунути жінок і дітей з вулиці, але юрба на хлібках зустрінула поліцію ворожими окликами та обидвала їх камінням. Всі шибби в самоходах повні бивани. Дійшло до загальної бійки, в якій ранені понад 20 осіб.

НОВА СТОЛИЦЯ АБІСІНСЬКОГО УРЯДУ.

ЛОНДОН, 13. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Хартуму: Під час того, як італійці зміщують своє становище в Аддіс-Абебі та в інших осередках Абіссинії, абіссинський уряд урядово в Гор, столиці західної Абіссинії. Згідно з вістками британського консула, в Гор зовсім спокійно. Влада змінила відділи поліції, яка стежить по дорогах, на яких спинає гурти озброєних дезертирів.

НОВИНКИ.

— Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на переховання дітом. 10—?

— Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна исправа машин всяких систем поручає Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11. Однако українська фірма в тій діяльності. Наука писання на машинах. 38-115

— Живить Черче, відля „Надія“ — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий херц, по дачас кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 2—3

— Портрет С. Петлюри. Вже вийшов із друку дуже гарний портрет бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри, формату 35×45 см. Ціна 1 прим. — 50 сот., з пересилкою в рульові — 90 сот. При замовленні більш, як 20 прим. — опуст 20%, (пересилка наша). Замовляти в Книгарні Т-ва „Просвіта“ (Львів, вул. Руська, 4) або безпосередньо у Видавничій: Українська Тво До допомоги Емігрантам, чекове conto ПКО у Львові ч. 504.782. 2088 2—3

— До вступних іспитів I. кл. гімн. у головній заведеній української гімназії у Львові треба приносити подання до Дирекції до кінця травня. Це подання долучити метрику хрещення і значить, чи кандидат учився приватно, чи хоча до школи вселюдної і якої. В поданні покласти докладну адресу родичів та їх зв'язки. Гакса за іспит 10 зол. і треба її влатити безпосередньо перед іспитом. Іспити відбудуться по 20. червня.

— Подяка. Хв. Видавництво Українська Загалма Енциклопедія в Коломиї складаю якнайсередечнішу подяку за шедрий та цінний дар для найбільших, жини опікуюся, а то одного опрареного комплекту (3 томи) УЗЕ та одного примірника III. тому УЗЕ. — Др Ст. Федак.

— Господарська жіноча школа у Снопкові під Львовом оголошує вписи від 1. червня ц. р., приймаючи кандидатки зі свідоцтвом укінченої середньої школи, на 3-літній студії з дипломом на вчителки господарських шкіл.

— Настя Волошин вступила до монастиря. Настя Волошин вступила до монастиря СС. Вівсильянок де досі проживала. Стати черницею хотіла ще перед стигматизацією. В пожеділок 11. травня старшина монастиря прийняла Настю на новіціат. Беручи під увагу, що Настя вже від пів року перебуває в монастирі та що вона, як стигматичка, стала загальною відомою особою, можливо, що черниці одержать „облачення“ дадуть їй уже на Вознесення.

— Італійсько-українські взаємини будуть теж моєю реферату, який вилосить доц. дипл. інжир Р. Димінський в пятницю, 15. ц. м. в Українському Науковому Інституті в Берліні. Початок 8 год. веч.

— Новий розклад залізничної їзди входить у життя з днем 15. травня ц. р. на літній час і буде обов'язувати до 2. вересня ц. р. Новий розклад має на увазі найважливіші комунікаційні потреби в літньому сезоні та масовий поворотний рух в літницю.

— Нові поштові агенції відкривають з 15. ц. м. в Сорочинці пов. Тересовля і в Ступосах пов. Лісько.

— Нові костели в українських селах. Польський архієпископ Твардовський перевів візитацію на терені городенського і сяниського повітів, причому посвятив новий костел в Ясенові Пільному. Описав переїхав у Підгаєччину та Бережанщину. Станіславський єпископ кс. Базяк посвятив новопобудований костел у Павелчу під Станіславовом.

— На волі. З в'язниці у Фордоні вийшла на волю у вівторок 12. травня ц. р. п. Рома Чорна, відсидівши три роки. Була засуджена на 6 років під замітом приналежності до ОУН.

— Арештування. В Бобятині пов. Сокаль поліція арештувала 8. ц. м. Василя Хому, службовця сокальської філії „Сільського Господаря“, що приїхав на лютрацію місцевого сільського господарського кружка. В Сокалі арештовано 9. ц. м. адвокатського кооперанта Володимира Ленкара, студента прав із Путурниці.

— Що на це Шкільна Кураторія? В день державного свята 3. травня ц. р. управительська школа в Сущині пов. Тересовля водила шкільну молодь гр.кат. обряду до костела в Лошнєві, віддаленого 4 км., хоча того самого дня відправлялося богослуження в місцевій церкві а також у церкві в Лошнєві. Запитуємо шкільну владу, чи в державні свята шкільні діти гр.кат. обряду не можуть бути на богослуженні в гр.кат. церкві?

— Хто виграв на лотерії? В нинішньому тягненні держ. лотерії впади м. ін. такі більші виграни: 10.000 зол. на ч.: 65637 86782 152919, 5.000 зол. на ч.: 369 4818 81450 116871 129884 137924 175966, 2.000 зол. на ч.: 17247 17686 23937 60614 82252 83821 92264 93081 93786 105375 130089 137595 151718 166453, 1.000 зол. на ч.: 3013 7712 8218 30881 31343 32277 39833 46570 49419 62915 65588 72946 100011 100241 104852 106154 106154 117533 122274 130329 140036 140398 172511 174118 178778 180556 190101.

— Почтовий службовець, що не признає української мови. Дня 10. травня ц. р. зголосився в поштовий уряд в Зборові Іван Греськів, господар з Присовець, і передаючи при поштовім віконці „одяга дістови“ потверджений солтисом в Присівцях доказ відбору на поручену пересилку, зажадав, щоби йому видали поручений лист. Однак урядник відмовився видачі листа, жодяючи від Івана Греськова, щоби вимагав власноручний підпис в українській мові і підписав по польськи, бо він української мови не розуміє. Запитуємо компетентні чинники, чи українцям справді не вільно стверджувати свою ідентичність в українській мові. Чи не було би краще вказаним змінити такого урядника, що не уміє української мови і постійно відказується від свого обов'язку, відмовляючись видачі посилки тим, що не зможуть по польськи підписатися?

— Страйки в краю. В тартакі гр. Баворовського в Ожидові застрайкувало 200 робітників, домагачись підвишки платень на 20 прд. — Страйк робітників при тартакі фірми Мільрад і Гольдас в Вигоді скінчився перемогою страй-

карів, що дістали 15 до 25 прд. підвишки платень. — В Станіславові скінчився страйк пересильських робітників, що здобули підвишку платень на 20 прд.

— Організація українських промисловців у Чехословаччині. Дня 1. травня ц. р. відбулись загальні установчі збори Товариства українських торговельників, промисловців і вільних професій в ЧСР у Празі. До управи вибрані: інж. Володимир Кулієвич голова; інж. Роман Каратницький заст. голова; др Володимир Федьків секретар, др Юрко Гаєвський скарбник, Ярослав Олексєнко господар, інж. Василь Зоголь і Теодор Лось заступники. До ревізійної комісії увійшли: Павло Калитиченко, інж. Володимир Друкалович, м-р ферм. Осип Мартинєць. Тимчасова адреса: Др Володимир Федьків, Прага VI., На Снопі 7.

— Великі пожежі. 13-літній хлопець Іван Големба в Бонішину пов. Золочів, хоча не помістився на батьку, який не дозволив йому піти на богослуження, підпалив його стайню. При сильному вітрі вогонь розгорівся швидко і перекинувся на ціле село. Згоріли 32 господарства, разом 90 будинків. Участь у гашенні пожежі взяло 7 сільських і одна пожежна сторожа з Золочева. — В Матуліні тогож повіту згоріли 52 господарства, а в сусідньому селі Трудовачу 20 господарств. Вогонь спричинили діти, бавлячись сфінками.

— Жахливе самогубство гімназиста. На залізничному шляху біля Кульпаркова під Львовом знайшли тіло молодого чоловіка з відліталою головою. Із знайдених при ньому документів поаздалося, що це 18-літній Василь Цибринський, учень VII. кл. української гімназії у Львові, родом із Черниховець єбарського повіту. Мешкав у бурсі при вул. Курковій, звідки його видалили за лихе поведіння. Крім того знайдено при нім лист від панни З. із Замарстинова, що добувалася від нього звороту якихсь грошей, грозячи, що повідомить про це дирекцію школи. Все те причинилось мзбуть до його самогубства.

— Громадський самосуд. В селі Керниць пов. Городок Яг. населення зробило самосуд над злодієм, якого приловили минулої неділі у крамничій місцевій кооперативі. Його стягнули зі стриху, куди він сховався, зв'язали шнуром і перевезли на площу перед церквою. Тут кількох перубків прив'язало його до стовпа і біля чим попало. Сотки народу приглядалося тій ексекуції. Описав побитого до крові водили по селі а в кінці відставили на поліцію.

— Свобода обороту золотом для дентистичних цілей. Старання заінтересованих кол у купні золота для промислових і дентистичних цілей увінчалися успіхами. У найближчому часі появиться розпорядок державної комісії, який признасть в обмеженій діяльності свободу обороту золотом на повищі цілі.

— Гаряче джерело у Городенці. Підчас земних робіт при будові пливальні у Городенці на трапили на джерело з гарячою водою. Це розмірю рідке ливще викликало велике зацікавлення в Городенці й околиці, а також у наукових колах, які повідомлено про повищу подію. (Ар. Всхул).

— Краєва хроніка. На громадському пасовиську в Усті пов. Жидачів прийшло до суперечки між господарем Стефаном Кузєном і кількадесятма громадянами, яким він заборонив доступ до річки Зубрі. Кузєв стріляв до юрби і ранив тяжко дві особи, за що його арештовано. — Довка секретаря громади Старі Кошари пов. Ковель, 22-літня Ядвіга Павловська, відобрала собі життя вистрілом з револьвера.

— Робітничі заворушення на Волині. В місцевості Опалениці пов. Рівне є велике число безробітних. Тому що влада не розпочала там ніяких публичних робіт, а запомагає теж не дають, безробітні люди счинили авантюри, що прийняли досить грізні розміри.

— З Польщі. У варшавській опері підчас проби до вистави „Тангейзера“ завалялася трубуна під хором і 50 хористок упало з висоти двох метрів. 15 із них перевили лікарі, інші тільки легко потовчились. — Над сарадзьким повітом (Лодзь) перетягла буря із хиароломом і заляла кілька громад. — Недалеко Лежайська вискохила із шин поспішний потяг, що їхав із Констанці до Варшави. Один вагон перекинувся на бік і пакунки поспалили на голови пасажирів. Перерва в руху потривала довший час. — В поспішному потязі Катовиці—Варшава арештовано залізничного злодія, 30-літнього Ст. Новіцького, який переодягнувшись за кондуктора, окрадав пасажирів. — На вул. Маршалковській у Варшаві впав кусник гімну із 7-го перверха на голову прохожого жинки і вбив її.

ПАЛІС: „Петро Ібсен“.
РАЙ: „Віктор чи Вікторія“.
СВІТ: „Діва з Будапешту“.
СТИЛЕВ: „Діра Баруна“ і рені.
ТОН: „Дочка аристократки“.
УТІХА: „Людина без ані“, ревія
„Уланський любові“.
ХІМЕРА: „Гамма жінка“.

ФОТОПЛАСТИКОМ.

(на Марійській 3.)

Норвегія

Закордонне радіо.

Четвер, 14, травня 1936.

Відень (506,6) 12.00, 13.10 Концерт, 17.30
„Одисти, адміт і форт“, 19.10 Бок. концерт,
19.30 Веселий пісн. 22.10 Квартет на дві
сирі, альти, виол. форт. Прага (470,3)
14.05 Саломея. Квартет. 15.00 Квартет
е-моль Сметани. 17.45 Музика для дітей,
19.10 „Дві відьми“ оп. Сметани. Париж
(4618) 14.30 Музика для дітей, 13.00
„Школа жінок“ ком. Модера, 19.00 Вес.
анд. для дітей, 20.45 Симф. концерт, Біл-
город (437,3) 14.00 Пісоники, Берлін
(356,7) 10.00 Нар. пісоники, 14.15 Легка
музика, 19.15 Концерт солістів, два форт.,
обоя, Кенігсбург (1571) 10.00
Нар. пісн. 14.00, 16.00 Музика, 17.50
Скрипка, Кельн (455,9) 16.50 Сольові й
кор. пісн. 18.00 Орк. концерт, 18.50
„Обманливий лід“ оп. Гаука, Мінхен
(405,4) 10.00 Нар. пісоники, 13.15 Попу-
лярний концерт, 17.00 Солісти, 10.20 Ду-
ети, сопр., тенор, 20.10 „Цирюльнич із
Багдада“ оп. Корневіуса, Будапешт
(549,5) 12.05 Спів, 12.40 Фортеники, 17.30
Циг. музика, 18.50 1-й. концерт, 20.10
Хор, 22.45 Сонати Догані, форт., скр.,
Мілан (368,6) 13.10 Розг. концерт, 17.15
Бок. концерт, 21.30 „Шакі“ оп. Леонар-
дана, Рим (420,8) 17.15 Концерт солістів,
22.15 Танк. музика.

Пятниця, 15, травня 1936.

Відень (506,6) 12.00, 13.10 Концерт,
17.30 Солісти (сопран, форт., смичк.
квартет), 18.10 „Макбет“ оп. Вагнера,
19.25 „Діва із золотого Заходу“ оп. Ліу-
чіні, Кошиці (259,1) 10.00 Для Закар-
паття, Прага (470,3) 16.55 Концерт квар-
тету, 19.45 Нар. пісн. 21.30 Соната Га-
мманова на виол. і форт., Париж (1648)
12.15, 17.15 Концерт, 18.00 Анд. для жі-
нок із музикою, 20.00 Пісн. 20.30 „Га-
лятея“ оп. Вікт. Массе, Відгород (437,3)
17.00 Сичів. квартет, 18.10 Пісоники, му-
зика, Берлін (356,7) 19.20 Ігрові пісн.
„Геле сопр.“, 21.00 3 опер. Лютара, Ке-
нігсбург (1571) 14.00, 16.00 Му-
зика, 20.10 Веселий вечір, Лайпціг (382,2)
19.00 Сантосна лійка, музика, 19.30 Давні
і нові весілля мелодій, Мінхен (405,4)
11.00 Музика, 18.00 Концерт, Будапешт
(549,5) 12.05 Циг. музика, 17.00 Скрипка,
19.30 „Крайня уміху“ оп. Легара, Мілан
(368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер-
концерт, Рим (420,8) 13.10 Легка музика,
20.50 Симф. концерт, 21.15 Давня музика.

Львівське радіо.

Четвер, 14, травня 1936.

6.30 Ранішня аудіція, 6.59 7.40 Музика
з гр. пл. 7.35 Трохи інформації, 8.00 Для
аудіа, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал
часу, 12.03 Подушечний денщик, 12.15
Муз. поранок для шк. молоді, спів, муз.,
13.10 Домашнє господарство, 13.15 „Щось
за десерт“ гр. пл., 15.15 Експорт, 12.20
Бірка, 15.30 Концерт легкої музики,
16.00 Весня звірі з невою, гутірка для
дітей, 16.15 Геройський мотив, гр. пл.,
16.45 Концерт нар. капелі, 17.00 Акту-
альні завадки сім і міст, 17.15 Мелодій
гр. концерт орк., 18.00 Актуальна гутірка,
18.10 Форт. рестау., 18.30 Моді, 18.40
Гуртський інформатор, 18.45 Хвилинка
Жити. Носковського з гр. пл., 19.00 Ліки,
інстество, критика, 19.10 Програма на
кварті, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39
спортивні вісти, 19.45 Актуальна гутірка,
20.00 „Буйт лавок“ муз. ауд., 20.45 Ве-
сній денник, 20.55 Протидетунсько-га-
лова оборона, 21.00 Театр Уланів: „Опе-
рація“, 21.35 Пісні Моношкі відсн. Нос.
Короленка у супр. форт., 22.00 Моцарт:
Квартет ч. 30 ф-дур на обоя, скр., аль-
тінку, виол., 22.30 „У Відні“ гр. пл., 23.05
Танкова музика з гр. пл.

Пятниця, 15, травня 1936.

6.30 7.40 Ранішня аудіція, 7.35 Трохи
інформації, 8.00 Для аудіа, 8.10 Для но-
вобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Поду-
шечний денник, 12.15 Для ст. дітей: Ст. Мо-
ношкі, 12.45 Хвилинка Із. Абабаса з гр.
пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 3
ринку праці, 13.20 Сичиний переклада-
нець, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Бірка,
15.30 Муз. аудіція, 16.00 Гутірка для хо-
рих, 16.15 Концерт орк., 16.45 У музир-
ській столиці — Монрові, 17.00 Польське
детунство, 17.15 Хвилинка поезії, 17.20 Ар-
та пісн. мистців белканти (Ст. Завадська
сопран) у супр. форт., 17.50 Спортивні
порадики, 18.00 Опереткова музика з гр.
пл., 18.30 Програма скрипки, 18.40 Су-
спільна хвилинка, 18.45 Пісні в арії в шк.
Із. Філіповича (баритон) у супр. форт.,
19.00 Фейд.: Наші памі, 19.10 Програма на
завтра, 19.20 Рекламний концерт, 19.35
19.40 Спортові вісти, 19.50 Бюро студії
розмовляє зі слухачами, 20.00 „Перший
монолог Симфонія Дротина“, 20.10
„Чар кохання“ оперетка Аноша Бутіка, у
перерві Весній денник, із сучасної

БІРЖА.

гроші.

Варшав (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги белт 90.28 —
89.85; Долари американські 5.32 — 5.29,
Долари канадські 5.20 — 5.26, Франки
фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.59 —
171.45, Флорени голландські 360.42 —
358.70, Фунти англ. 26.47 — 26.31, Гульд-
ени данц. 100.20 — 99.09, Кор. чеські 19.30,
19.00, Корони данські 118.08 — 117.10,
Корони норв. 132.85 — 132.85, Корони
шведські 136.28 — 135.30, Ліри італ. 40.00 —
37.00, Марки фінл. 11.66 — 11.45, Мар-
ки нм. 141 — 138, Пезети еспан. 63.00 —
62.80, Піла. австр. 99 — 98, Марки нм.
срібні 129 — 124.

Акції.

Банк Польський 104, Лійпциг 10.75 —
11.00 — 11.85, Староковини 35 — 34.25 — 34.75.

Папери.

3-прп. інвест. 1 см. 65.25 — 66.00, серія
72 — 73.30, 3 інвест. 2 см. 66.75 — 65.10, серія
72 — 72.50, 5 конверсійна 21.75, 6 доз. 80,
4 прм. доз. 48.50 — 49.00, 7 стаб. 64 — 64.25
— 65.25.

Львів, 11. 5.

Заставні листи: 4 1/2 доз. 1. К. 3.
40 — 41, 5/8 доз. Б. Г. 50 — 52, 4/8 доз. Б. Г.
39.50 — 40.50, 4 1/2 доз. Б. Г. 42.50 — 43.00,
4 1/2 доз. Ком. 50 — 51.
Премії: Доларівки 48 — 50, 3 прп.
інвест. 64 — 65.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 13-го
травня ц. р. кооперативним платни за:
Львів

1 кг. масла десерт. 2.35 зод.
1 кг. масла десерт. бочкового
включно з боч. опакуванням 2.40 „
1 кг. масла експорт. включно
з експортним опакуванням 2.40 „
два ватет 0.15 „
1 д. молока 2.65 „
1 м. жиру 2.65 „

Тенденція на масло і на молоко сильна,
на інші вироби.
Маслосоюз повідомляє, що від 13. V.
ц. р. пактуть своїм доставкам за 1 кг.
живої ваги птінці, львів подміря птахом-
мисарні „М. С.“ у Львові, (пл. Білгород-
ського ч. 3):
Кури м. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зод.
Кури м. тонкі товсті 1. кл. 1.60 „
Птички курки і необмеженій кількості.
Птицю негодяну приймає по де-
шевій ціні.
Приймає нових доставці.

ПОДЯКА.

Подобалося Всевишньому помилити
до себе свого вірного слугу о. Івана То-
кара, нашого дорогого мужа, батька,
плагра і дідуся. Приблито тяжким горем
почуваємося до серцевого обов'язку ви-
сказати прилюдно ширю подяку всім, що
попшили нам у тому горі з поміччю і по-
могою для пережиття і одужання того
тяжкого удару. Зокрема дякуємо за глас-
бини серця Іх Експеленції Кир Андрееві
за передати через свого делегата слова
співчуття і благословенства, Іх Преосвя-
щенству Никиті за слова потіхи, Восси-
тапному О. Ігуменові Каліментію Шел-
тицькому за переслання Брата Студиза
для опіки в тяжкій недугі, хорого і ви-
сказ свого широго співчуття та жалю.
Впр. о. київської Томовичеві за пров.
у похоронах, Впр. оо. декадан Барин-
ському і Сендечському та Іх оо. кондека-
маліам, як теж Впр. о. деканові рим-
кат. обр. Пожничу за участь у похоро-
нах і у провіді тинних останків до гроб-
ниці у Вишнівці, Впр. оо. сов. Масюко-
ві, Гайдукевичеві, Василеві і Митрополі
Головиському та Пашківському за зору-
шллі прощальні промови і Впр. о. Кі-
гінський за сичинсько-сердечне віддан-
ня себе на послуги Померлому, відвіду-
вання хорого, труди і поміч при алату-
ванні похоронів.

Широ дякуємо теж представникам мі-
сцевих установ і усім делегатам, які при-
були з далеких сіл повту з вінками, зо-
крема Впр. п. Дроми Стенюкові за глибо-
ко обдуману промову в імені народних у-
станов, Впр. п. Бурмістрові за признач-
ня від усіх без різниці наші і віри грома-
дин міста, Впр. п. мей. Яворському за про-
щальні слова від українців повту та
пл. Миськовому і Гриневичеві за їх теплі
слова над гробом у всім представникам
ураді, всім братствам церковним, мі-
щанському хороні під управою мря Се-
ми і хороні з Вишнівці. Впр. пл.
Даньковому, інж. Антоновичу і всім во-
рядникам шире Спасибі за їх труди при
улаштуванні сумного походу та адержан-
ні зражкового порядку.

Особливу подяку складаємо Впр. п.
Дроми Яворському, який не жалів ні труду,
ні часу при лікуванні хорого за час по-
го тяжкої хороби, а Братів-Студитові за
його сичинське повне посвяти піклування
при хороні.

Усім вірним, знайомим і мірним, що
направили Дорогого Померлого у дал-
ку дорогу — шире Спасибі!

Зояфія Токарева з сестрами-
дівчатами і внуками.

Підгайці, у травні 1936.

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі
матеріалів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВИН

Львів, Галицька 15

Для прикладу кілька цін

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі : Муеліни	0.55	Зефір сирій	0.55
Воаліни	0.55	Перкаліна колр.	0.50
Панама	0.55	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.50	Зефір спорт.	0.82
Сирій шовк	1.—	Попеліна на сор.	1.15
Сатина на шляфрані	1.—	Всип рожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Монголь	1.90	Полешки мерж.	1.80
Шовк на бязюки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сучні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкочька	1.50	Ручники аффа	0.30
Вовна на комплекти	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледы	5.25	Стирки до начиння	0.43
Коши	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зод. 5.— за дурно білеті до першорядних кім.
Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

Подяка.

Приблито тяжким горем по втраті Най-
дорожчого Нашого Тата й Дідуся, бл. п.
о. Петра Мінка, радехівського декана й
пароха в Дмитрові, що дня 22 квітня
1936 розпрощався з цим світом, складає-
мо сердечку подяку всім тим Добродіям
та Другам, які своєю поміччю, співчуттям
чи то устно чи письменно старалися у-
смирнити наш біль.

Передовим почуваємо себе до глибо-
кої вдячності Іх Експеленції Кир Івано-
ві за слова потіхи й молитви, які впали
немов бальсам на зболів душу.

Дякуємо Впр. о. сов. Митрополі Корит-
кові за приготування Нашого Найдорож-
чого Батька на дорогу вічності, за участь
у похороні і зворушливу промову у цер-
кві. Дякуємо також о. дек. Шулеві Дми-
трові і о. Павлосюкові Никиті за участь
у похоронах і за прегарні прощальні про-
мови, першою за промову над гробом,
другою при виносі тіла з хати. Дякуємо
Впр. і Всц. Отцям: о. дек. Петрові Каза-
ніському, о. сов. Мих. Сивонькому, о.
свц. д.роші Гитові Цегельському, о. сов.
Ізлі Андрушчинському, о. сов. Петрові Га-
рухові, о. сов. Іванові Куличиському, о.
сов. Мих. Зінкевичеві, о. Онуфрові Сел-
чуківі, о. Ром. Березинському, о. Іванові
Остапові і о. Петрові Баранові за моли-
ти і провід в останній дорозі.

Дякуємо зі широго серця за прегарні
зворушливі нагробні слова Впр. мещансь-
кої Селезінці з Радехова, що промовляв від
радехівських освітніх установ, Впр. о.
Мих. Ковальчуків за прощання Нашого
Батька від місцевих товариств і п. Тих-
кові Мостовому за його зворушливу про-
мову від парохії свого Духовному От-
цеві.

Дякуємо за чудові вінки, зложені на зо-
мовині радехівським товариством і дми-
трівським філіям Просвіти, Сокола, Сль-
ського Господаря і Союзу Українок. Зо-
крема дякуємо місцевому Соколові, що
над провідом Гриня Мостового утриму-
вав зражковий лад підчас похоронів. Дя-
куємо місцевому дякові п.Василеві Костю-
кові за провід прегарному хороні, який
звездичав сумною піснею похороні Покій-
ного. Дякуємо місцевому Вчителському
Зборові і діточкам за участь у похоро-
нах і винок для свого „Отця Катехити“.

А яке не маємо слов подяки для шир-
ого нашого друга й приятеля д.ра Леміш-
ки з Каміньки Струмилі, який продав
двох тижнів, з цілою посвятою і великим
своїм лікарським знанням, докладаючи
адонь і виночі своїм автомобілем врятува-
ти нам життя Нашого Найдорожчого
Батька.

Дякуємо всім парохіям за їх співчу-
ття і молитви, а зокрема дякуємо пл. Мих.
Ковальчуків, Тимкові Мостовому, Га-
вринкові Мостовому, Василеві Костюкові,
Іванові Шайнолі, що дикуруючи і доп'я-
иші біля ложа Покійного, розважали його
і наш біль.

Д-р Петро Мінко, син; Лідія з
Дзювичів, сина; Роксо-
ночка, внучка

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНОСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

дайте оголошення до
нашого щоденника

ОПОВІСТКИ.

Філія „Просвіти“ в Калуші розписує о-
чим КОНКУРС на місце урядовця Філії.
Платня за умовою (від 120—160 зод. нет-
но). Подання з документами слати на ад-
разу Філії „Просвіти“ в Калуші до 26. 5.
1936. 2122 1—2

Конкурс. Головна Управа Рідної Шко-
ли розписує конкурс на посаду учителя
(льок) ручних робіт в гімназії Р. Ш. По-
дання вносити до 25-го травня до Голов-
ної Управи враз з відповідними залучи-
ками. 2117

Для „Юлі“ аложил п. Анна Куличик
Ходорів 5 зод., п. Іванна Махлик, Гута
Зелена 5 зод.

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня, повний
комфорт, при трамваї, Вілківська 2 р.
Личацької. 3—5

ЧОТИРИ і п'ять кімнат, комфорт, центр
на мешкання або бюро до айнаїку, Сик-
стуська 14. 7/5 7 1—1

КУПНО - ПРОДАЖА

ПРОДАМ дім поверховий в містечку, по-
вий, 10 кімнат з 5 моргани першокласної
синажати, городом і господарським бу-
динком. По вияснення звертатися до м-ра
Володимира Налдайка, Поморани. На
відповідь долучити марку. 2095 3—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

РУТИНОВАНУ машиністку зараз прийму.
Адвокат Голубовський, Львів, Блях-
ська 11. 2123 1—1

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові че-
ревні, ниркові, проти усування матиці під
гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕ-
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,
Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 24-64

ПРИВЕЗЛА я найновіші моделі корсетів
адагудників, цінні найнижчі, „Шик“, Ри-
нок 12 а. 2074 3—4

МОТОЦИКЛ, самоходи, купно, прода-
жа, коїю, замна Автопорт. Львів, Са-
вацького. 1904а 12-13

ФОРНИРИ і ДИКТИ найдешевше закупили
у фабричних складах Львів, ЗБРУДЛЯ-
НА 3, тел. 271-14. 2063 5-12

КУПЛЮ зараз вагоною кожну скількисть
бараболі жовтої з Галичини або Волині.
Оферти: Роман Будзак, Катонці, „Ма-
слосоюз“, Шопена 1. 2102 3—5

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ОКУЛИСТ-ОПЕРАТОР

Д-р А. Гершендерфер

ордує ТЕПЕР

2120 Львів, 3. М А Я 5. 1—3

Д-р мед.

Рибачевський Олександр

ордує в літі

у МОРШИНІ-ЖИВЦІ

2118 Віллія „Стефанія“, 1—2